

חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 1999), התשנ"ט-1999*

1. מטרת החוק
חוק זה בא לקבוע הוראות שונות במטרה לאפשר הגברת הצמיחה והתעסוקה, השגת יעדי התקציב, עמידה במגבלת הגרעון לשנת הכספים 1999, והשגת יעדי המדיניות הכלכלית, ובכלל זה – לתקן הוראות בחוקים שונים ולדרחות תחילה או מועדים אחרים בחוקים.

פרק א': רשויות מקומיות

2. תיקון פקודת העיריות – מס' 70
בפקודת העיריות [נוסח חדש]¹ –
(1) בסעיף 145, בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "זכויותיהם לגמלאות יבוטחו בקופת גמל כמשמעותה בסעיף 47 לפקודת מס הכנסה², וקופת העיריה לא תישא בכל עלות בשל זכויותיהם לגמלאות בעבור תקופת כהונתם בתפקידים האמורים, למעט בתשלומים השוטפים לקופת הגמל";
(2) אחרי סעיף 213 יבוא:

213א. (א) בסעיף זה, "תקציב בלתי רגיל" – תקציב של עיריה המיועד לפעולה חד-פעמית או לתחום פעילות מסוים, הכולל אומדן תקבולים ותשלומים לאותה פעולה או לאותו תחום פעילות, וכספים שיועדו על פי דין למטרות שאינן תקציב רגיל.

(ב) כספים של תקציב בלתי רגיל ינוהלו בנאמנות בידי ראש העיריה והגובר, בנפרד מכספי חשבון התקציב שאינו בלתי רגיל; לא ייעשה כל שימוש בכספים של תקציב בלתי רגיל שלא למטרה שלשמה נועד, ובכלל זה לא ייעשו כל פעולות קיזוז בין כספים של תקציב בלתי רגיל לכספים של תקציב שאינו בלתי רגיל, זולת בתום כל פעולה שלה יועד התקציב הבלתי רגיל; כספים של התקציב הבלתי רגיל אינם ניתנים לשעבוד שלא לטובת הפעולה שלה מיועד התקציב הבלתי רגיל.

(ג) שימוש בכספים בניגוד להוראות סעיף קטן (ב) – בטל";

(3) בסעיף 216, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) תמצית הדו"חות הכספיים השנתיים הכוללת פרטים כפי שיקבעו שר הפנים ושר האוצר, תפורסם בעיריה שבה קיים עיתון מקומי – בעיתון מקומי, לא יאוחר מיום 1 ביולי של כל שנה לענין דו"ח המתייחס לשנה הקודמת, וכן תפורסם בכל עיריה בדרך ובמועד שיקבע שר הפנים, דרך כלל או לסוגי עיריות; בסעיף זה, "עיתון מקומי" – שבועון היוצא לאור בעיריה או באזור שבו נמצאת העיריה, המיועד לרוב תושבי העיריה.

* נתקבל בכנסת ביום י"ח בשבט התשנ"ט (4 בפברואר 1999); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות

¹ חוק 2785, מיום י' בטבת התשנ"ט (29 בדצמבר 1998), עמ' 230.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חודש 8, עמ' 197.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

(ג) לא פרסמה העירייה בעיתון מקומי את תמצית הרו"חות הכספיים כאמור בסעיף קטן (ב) עד יום 1 באוגוסט, יפרסם הממונה על החשבונות את תמצית הרו"חות, על חשבון העירייה.

3. בפקודת המועצות המקומיות [נוסח חדש]³, בסעיף 41, בסופו יבוא:

"(ג) הזכויות לגמלאות של יושב ראש וסגן יושב ראש, יבוטחו בקופת גמל כמשמעותה בסעיף 47 לפקודת מס הכנסה, וקופת המועצה המקומית לא תישא בכל עלות בשל זכויותיהם לגמלאות בעבור תקופת כהונתם בתפקידים האמורים, למעט בתשלומים השוטפים לקופת הגמל."

4. בחוק ערי ואזורי פיתוח, התשמ"ח-1988⁴ –

(1) בסעיף 3, בסופו יבוא:

"(1) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ה), העיר עכו תסווג בקבוצה א";

(2) בסעיף 24, במקום "1999" יבוא "2004".

5. בחוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת הכספים 1998 (תיקוני חקיקה), התשנ"ח-1998⁵ (להלן – החוק להגברת הצמיחה 1998), בסעיף 46(ב)4, במקום "1999" יבוא "2000".

6. (א) על אף הוראת סעיף 9(ב) לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992 בנוסחו ערב תחילתו של החוק להגברת הצמיחה 1998, לא ייגרע מתוקפן של תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות בשנת 1999), התשנ"ט-1999⁶ (להלן – תקנות הארנונה), וכל תיקון להן בשל האיחור שבהתקנתן בלבד.

(ב) על אף הוראות כל דין, לא הטילה מועצה של רשות מקומית, ארנונה כללית לשנת הכספים 1999, עד ליום י"ב בכסלו התשנ"ט (1 בדצמבר 1998), תשלום הארנונה לשנת הכספים 1999 בתחום הרשות המקומית בסכומים אשר נקבעו לשנת 1998, בתוספת 5.2% ובמועדים אשר נקבעו לשנת 1998, בשינויים המחויבים.

(ג) (1) על אף הוראות כל דין, רשאית מועצה של רשות מקומית לקבל החלטה בדבר הטלת ארנונה לשנת הכספים 1999, או לתקן החלטה שקיבלה, לרבות סכומים אשר הוטלו על פי סעיף קטן (ב), ככל שיידרש להתאמתה לתקנות הארנונה, עד ליום כ"ז באדר התשנ"ט (15 במרס 1999) (להלן – החלטה מאוחרת).

(2) תחילתה של החלטה מאוחרת ביום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999); החלטה מאוחרת שהיא החלטה מתקנת, לא תחול בשנת 1999 על נכס שבשלו תשלום ארנונה לשנת הכספים 1999 מראש עד ליום י"ד בשבט התשנ"ט (31 בינואר 1999).

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

⁴ סי"ח התשמ"ח, עמ' 98.

⁵ סי"ח התשנ"ח, עמ' 48.

⁶ ק"ת התשנ"ט, עמ' 330.

תיקון פקודת המועצות המקומיות – מס' 25

תיקון חוק ערי ואזורי פיתוח – מס' 5

תיקון חוק הסדרים

תוקף תקנות וצווי ארנונה

(3) החלטה מאוחרת תפורסם, על אף האמור בכל דין, לא יאוחר מיום י"ד בניסן התשנ"ט (31 במרס 1999).

פרק ב': גמלאות

7. בחוק גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, התשכ"ט-1969,⁷ אחרי סעיף 1 יבוא:

תיקון חוק
גמלאות לנושאי
משרה ברשויות
השלטון -
מס' 3

פנסיה צוברת

1. (א) על אף האמור בסעיף 1, לא ישולמו גמלאות מאוצר המדינה לנושאי משרה כאמור בו שהחלו בכהונתם לאחר יום כ"ט באייר התשנ"ט (15 במאי 1999) (להלן - היום הקובע) ולשאייריהם, וזכויותיהם לגמלה יבוטחו בקופת גמל כמשמעותה בסעיף 47 לפקודת מס הכנסה; הוראה זו תחול גם על חברי כנסת ועל שרים שהחלו בכהונתם לפני היום הקובע ונבחרו או מונו לתקופת כהונה נוספת לאחר תקופה העולה על שנה שבה לא כיהנו כחברי כנסת או כשרים, וזאת לגבי תקופת הכהונה הנוספת האמורה ואילך.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על מי שערב תחילת כהונתו כנושא משרה היה מועסק בשירות המדינה ולגבי העסקתו זו חלו הוראות חוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התשל"ז-1970⁸ (להלן - חוק הגמלאות). לענין תשלום קצבה מאוצר המדינה, אלא אם כן ביקש, בתוך שנה ממועד תחילת תקופת כהונתו, זכויותיו יבוטחו בקופת גמל כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) על נושא משרה כאמור בסעיף קטן (ב) תחול ההחלטה שנתקבלה לפי סעיף 1 לגבי אותו סוג של משרה (להלן - ההחלטה). בכפוף לשינויים האלה:

(1) שיעור הקצבה של נושא משרה כאמור לגבי תקופת כהונתו כנושא משרה, יחושב לפי מספר שנות כהונתו במשרה כפול השיעור השנתי שלפיו היתה מחושבת קצבתו אילו פרש לפי חוק הגמלאות בתנאי העסקתו הקודמים;

(2) הפחתת קצבה של נושא משרה בשל הכנסה מקצבה אחרת כאמור בהחלטה, תיעשה באופן שיופחת מהקצבה כל סכום שבו עולה אותה קצבה בצירוף הקצבה האחרת על 70% מהמשכורת הקובעת לפי ההחלטה.

8. בחוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו), התשל"ז-1977,⁹ אחרי סעיף 2 יבוא:

תיקון חוק
הרשויות
המקומיות
(גמלאות לראש
רשות וסגניו) -
מס' 2

פנסיה צוברת

2. (א) על אף האמור בסעיף 2, לא ישולמו גמלאות מקופת הרשות המקומית לראש רשות שהחל בכהונתו לאחר יום כ' בחשון התשנ"ט (9 בנובמבר 1998) (להלן - היום הקובע) ולשאייריו, וזכויותיו לגמלה יבוטחו בקופת גמל כמשמעותה בסעיף 47 לפקודת מס הכנסה; הוראה זו

⁷ סי"ח התשכ"ט, עמ' 98.
⁸ סי"ח התשל"ז, עמ' 65.
⁹ סי"ח התשל"ז, עמ' 77.

תחול גם על ראש רשות, שכיהן בתפקידו לפני היום הקובע ונבחר לתקופת
כהונה נוספת לאחר אותו יום, לאחר תקופה כלשהי שבה לא כיהן כראש
רשות, וזאת לגבי תקופת הכהונה הנוספת האמורה ואילך.

פרק ג': תכנון ובניה ורישום

9. בחוק רישום שיכונים ציבוריים (הוראת שעה), התשכ"ד-1964¹⁰ –

(1) בסעיף ו(א), אחרי "1 בינואר 1995" יבוא "או אם נכללו בתכנית שאושרה לפי
חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965"¹¹ (להלן – חוק התכנון), עד יום י"ב בטבת
התשנ"ט (31 בדצמבר 1998) ובנייתם החלה בתוך שנתיים ממועד אישור התכנית
כאמור;

(2) בסעיף ז(א), ברישה, במקום "ששה" יבוא "שבעה";

(3) אחרי פסקה (6) יבוא:

"(7) נציג המרכז למיפוי ישראל, שימנה שר הבינוי והשיכון";

(4) בסעיף 5 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק
התכנון)" יבוא "לחוק התכנון";

(ב) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) תכנית שיכון ציבורי מאושרת יראו אותה לענין פעולת רישום
וקביעת גבולות החלקות ושטחיהן, כתכנית מפורטת שאושרה לפי חוק
התכנון, וכל עוד לא שינה אותה מוסד התכנון המוסמך יהיו הוראותיה,
לענינים האמורים בלבד, עדיפות על הוראות כל תכנית החלה על שטח
שעליו הוקם השיכון הציבורי";

(5) בסעיף 10(א), אחרי "שמקרקעי יעוד" יבוא "או שמקרקעי ציבור של רשות
מקומית שהיו מיועדים לאחד או ליותר מהשימושים המפורטים בסעיף 5(ב)";

(6) בסעיף 12, בסופו יבוא "או עד יום ה' בטבת התשס"א (31 בדצמבר 2000) – אם
נכללו בתכנית שאושרה על פי חוק התכנון עד יום י"ב בטבת התשנ"ט (31 בדצמבר
1998)".

10. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 –

(1) במקום סעיף 125 יבוא:

רישום חלוקה
בפנקסי המקרקעין
על פי תכנית
125. (א) בתוך שמונה חודשים מיום תחילת תוקפה של החלוקה
החדשה, יגיש יושב ראש הועדה המקומית, שבתחומה אושרה
תכנית החלוקה החדשה, למנהל כהגדרתו בפקודת המדידות¹²
(בסעיף זה – המנהל), תכנית לצורכי רישום התואמת את התכנית
של החלוקה החדשה שאושרה; בתוך חודשיים מהיום שהועברה
התכנית למנהל, יאשרה ככשרה לרישום בהתאם לפקודת
המדידות וחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, אם מצא כי התכנית
ראויה לרישום כאמור.

¹⁰ ס"ח התשכ"ד, עמ' 52; התשנ"ד, עמ' 147.

¹¹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשנ"ח, עמ' 91.

¹² חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1368; התשי"ג, עמ' 98.

תיקון חוק
רישום שיכונים
ציבוריים (הוראת
שעה) – מס' 4

תיקון חוק
התכנון והבניה –
מס' 48

(ב) בתוך שמונה חודשים מהיום שאושרה תכנית ככשרה לרישום לפי סעיף קטן (א), יעביר יושב ראש הועדה המקומית ללשכת רישום המקרקעין הנוגעת בדבר את התכנית, וכן את העתק התכנית לחלוקה החדשה שאושרה על תשריטיה, כשהוא חתום על ידיו, ורשם המקרקעין ירשום את החלוקה בהתאם לתכנית בתוך חודשיים מהיום שהועברו אליו התכנית והעתק התכנית כאמור.

(ג) אי שמירת המועדים האמורים בסעיף זה לא תפגע בתוקפה של החלוקה החדשה ובזכויות שנרכשו מכוח סעיף 124.:"

(2) בתוספת השלישית, בסעיף 21, אחרי "שלא הוחכרו בחכירה לדורות" יבוא "או שהוחכרו בחכירה לדורות לשימוש חקלאי ושונה ייעודם לייעוד אחר, והחוכר לדורות שלו הוחכרה הקרקע לשימוש חקלאי בלבד אינו זכאי לנצל את הקרקע על פי ייעודה החדש, אלא אם כן יתוקן חוזה החכירה המקורי או יחתם חוזה חכירה חדש".

פרק ד': ניירות ערך מסחריים

11. בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹³ -

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "ניירות ערך" יבוא:

"ניירות ערך מסחריים" - ניירות ערך הנסחרים בבורסה ושהונפקו בידי חברה על פי תשקיף, שהם התחייבות החברה לשלם למחזיק, במועד שאינו מוקדם משבעה ימים מיום ההנפקה ואינו מאוחר משנה מיום ההנפקה, סכום התחייבות, וסכום זה אינו צמוד למדר כלשהו, למחירו של דבר או לשער חליפין;"

(2) בסעיף 15(ד) -

(1) במקום "לתאגידים בנקאיים, למבטחים או לקופות גמל" יבוא "למשקיעים מסווגים";

(2) אחרי "בסעיף קטן זה" יבוא "משקיעים מסווגים" - כל אחד מאלה:"

(3) ההגדרה "תאגיד בנקאי" תסומן "(1)" ובסופה יבוא "הרוכש בעבור עצמו או בעבור משקיעים מסווגים";

(4) ההגדרות "מבטח" ו"קופת גמל" יסומנו "(2)" ו-"(3)" כסדרן, ואחרי פסקה (3) יבוא:

(4) "קרן נאמנות" - קרן להשקעות משותפות בנאמנות כמשמעותה בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994¹⁴;

(5) "מנהל תיקים" ו"יועץ השקעות" - כהגדרתם בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995¹⁵, שהם חברה, ובלבד שהם רוכשים את נייר הערך בעבור עצמם, ולענין מנהל תיקים גם בעבור לקוחות שהם משקיעים מסווגים;

¹³ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

¹⁴ ס"ח התשנ"ד, עמ' 308.

¹⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 416.

(6) חבר בורסה, ובלבד שהוא רוכש את נייר הערך בעבור עצמו ובעבור לקוחות שהם משקיעים מסווגים;

(7) תאגיד שעיסוקו בתחום שוק ההון, הנמצא בבעלות מלאה של משקיעים מסווגים.”;

(3) בסעיף 24(ב), בסופו יבוא “ולגבי ניירות ערך מסחריים – ליותר משנים עשר חודשים”;

(4) בסעיף 32, אחרי “באישור שנתן” יבוא “לרבות בחוות דעת, בדו”ח, בסקירה או באישור שנכללו בתשקיף בדרך של הפניה אליהם.”;

(5) בסעיף 35א, בהגדרה “תעודות התחייבות” בסופה יבוא “וניירות ערך מסחריים”.

פרק ה': משק המים

12. בחוק המים, התשי”ט-1959¹⁶ –

(1) אחרי סעיף 35 יבוא:

35א. (א) לשם קיום הפקה, הספקה או צריכה סדירות ויעילות של מים, הוזלתם, או ניצול מיטבי של תשתיות מים, רשאי נציב המים להורות לספק מים לרכוש מים ממי שהנציב הורה לו, ובלבד שאין בהוראה לפי סעיף קטן זה כדי לפגוע פגיעה משמעותית בספק המים; הוראה כאמור יכול שתהיה בתנאים ולתקופה כפי שיקבע נציב המים; הוראה עצמו נפגע מהחלטת נציב המים רשאי לערור עליה לפני בית הדין.

(ב) הוראה לפי סעיף קטן (א) המתייחסת לספק מים שהינו רשות מקומית, תינתן בהסכמת שר הפנים.

(ג) נציב המים יקבע בהוראה את התנאים לרכישת מים לפי סעיף זה, לרבות סוג המים, כמותם, איכותם ומועדי מתן השירותים, וזאת בהתאם לתעריפים שנקבעו לפי סעיף קטן (ה).

(ד) סירב או עיכב ספק מים את רכישת המים, יהיה המפיק או הספק זכאי, מבלי לגרוע מכל סעד אחר, לפנות לבית הדין לשם אכיפת הוראות נציב המים.

(ה) שר התשתיות הלאומיות בהסכמת שר האוצר, ובכל הנוגע לספק מים שהוא רשות מקומית – גם בהסכמת שר הפנים, יקבע תעריפים למים הנרכשים על ידי ספק המים לפי סעיף קטן (א) לפי עלותם.”;

(2) בפרק רביעי, במקום כותרת סימן ב' ובמקום סעיפים 116 עד 124 יבוא:

“סימן ב': היטל הפקה ממקורות מים

116. (א) שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם מועצת המים, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע היטל שישלמו מפיקי מים לאוצר המדינה (להלן – היטל הפקה).

¹⁶ ס”ח התשי”ט, עמ’ 169.

(ב) היטל ההפקה יוטל על כל מפיקי המים ממקור מים מסוים ויחושב לפי יחידות של כמות המים המופקת; גובה ההיטל ישקף את המחזור האזורי והכלל ארצי במים, ויכול שיהיה שונה לכל מקור מים ולגבי כל אחת ממטרות המים והשימושים בהם.

(ג) עדכון היטלי הפקה ייעשה בדרך שבה מעורכנים התעריפים לדמי מים לפי סעיף 112א, בשינויים המחויבים לפי הענין.

(ד) בטרם ייקבע היטל הפקה, תינתן למפיקי מים ולצרכנים ממקור המים שלגביו יחול ההיטל, הזדמנות להשמיע טענות.

117. מי שנדרש לשלם היטל הפקה רשאי לערור על החיוב לפני בית הדין בתוך שלושים ימים מיום שנמסרה לו הודעה לתשלום ההיטל, ואולם אין בהגשת הערר כדי לעכב את התשלום בהתאם לדרישה.

118. (א) היטל ההפקה ייגבה כאילו היה מס שפקורת המסים (גביה)¹⁷ חלה עליו; לא שולם היטל הפקה על ידי מפיק המים שעליו הוטל, רשאי נציב המים לבטל, להתלות או לשנות את רשיון ההפקה של אותו מפיק מאותו מקור.

(ב) על ביטולו, התליתו או שינויו של רשיון הפקה לפי סעיף זה, יחולו הוראות סעיפים 30 עד 33, בשינויים המחויבים לפי הענין.

119. מפיק מים שעליו הוטל היטל הפקה רשאי לגבות מצרכן, יחד עם התמורה לכל יחידת מים המסופקת לו, סכום השווה להיטל הפקה בשל אותה יחידה, אלא אם כן, נקבעה התמורה בתעריף, הכולל את היטל ההפקה.

120. דין המדינה לענין היטל הפקה כדין כל מפיק או צרכן;

(3) בסעיף 124, בכותרת השוליים ובהוראת הסעיף, במקום "לקרן האיוון" יבוא "לאוצר המדינה";

(4) בסעיף 124, המילים "או תחזירו קרן האיוון, לפי הענין" – יימחקו;

(5) בסעיף 130א, פסקאות (10) עד (12) – יימחקו;

(6) אחרי סעיף 159 יבוא:

(1) קרן האיוון, כמשמעותה בסימן ב' לפרק רביעי כנוסחו ביום י"ב בטבת התשנ"ט (31 בדצמבר 1998) (להלן – הדין הקודם), תחדל לפעול בתוך 60 ימים מיום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999) (להלן – היום הקובע), ואולם לא ייגבו היטלי איוון ולא יינתנו הענקות מקרן האיוון, בשל התקופה שמהיום הקובע ואילך.

(2) סכומים שנותרו לזכות הקרן ביום הקובע וטרם הוצאו, וכן כל הנכסים והזכויות העומדים לזכות הקרן, יועברו לאוצר המדינה בתוך 60 ימים מהיום הקובע.

¹⁷ חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1374.

(3) על אף האמור בכל דין או הסכם, בשל התקופה שעד היום הקובע, לגבי נכסים, זכויות, סמכויות, חובות והתחייבויות של קרן האיזון לפי הסכמים, התקשרויות, עסקאות ולפי כל דין, תבוא המדינה במקום הקרן, והוראות הדין הקודם ימשיכו לחול לענין חיוב בהיטלים והזכות להענקות בשל התקופה שעד היום הקובע, ואולם אין בהעברת החובות וההתחייבויות של קרן האיזון למדינה, לרבות העברת תביעות תלויות ועומדות נגדה, כדי להטיל על המדינה חובת תשלום מעבר לסך כל הסכומים, הנכסים והזכויות שהועברו אליה מהקרן.

(4) שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר, רשאים להורות בכל ענין שייררש לשם הסדרת סיום פעילות קרן האיזון.

(ב) שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר, יקבע כללים למענקים שישולמו מתוך הסכומים שהועברו מקרן האיזון כאמור בסעיף קטן (א) וסכומים נוספים, בכפוף לסכומים שיתקצבו לענין זה בתקציב המדינה, בחוק תקציב שנתי, וזאת למטרות האלה:

(1) הקמה של מפעלים ומיתקנים ליצירה ופיתוח של מקורות מים נחוצי איכות, שימשו להמרה של מים שפירים;

(2) השבחת מים שנפסלו או שעומדים להיפסל מלשמש כמקור מי שתיה, על מנת לאפשר המשך השימוש בהם כמי שתיה;

(3) תמיכה במפיקי מים שעלות המים שלהם, לרבות היטל ההפקה – אם הוטל עליהם, עולה על שיעור שייקבע בתקנות.

(ג) עד קביעת היטל הפקה לפי הוראות סימן ב' לפרק רביעי, החל ביום ט"ו בשבט התשנ"ט (1 בפברואר 1999), ישלמו מפיקי מים ממקורות המים השפירים באקיפר החוף, לפי מטרות המים, היטלי הפקה בסכומים האלה:

(1) מים לצריכה חקלאית – 14.6 אגורות למ"ק;

(2) מים לצריכה תעשייתית – 25.7 אגורות למ"ק;

(3) מים לצריכה ביתית – 59.7 אגורות למ"ק;

עדכון ההיטלים כאמור בפסקאות (1) עד (3) ייעשה בדרך שבה מעודכנים התעריפים לדמי מים לפי טעיה 112א, בשינויים המחויבים לפי הענין.

פרק ו': תחבורה ציבורית

13. בפקודת התעבורה, התשכ"א-1961¹⁶ –

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "דרך" יבוא:

"אוטובוס" – רכב מנועי המיועד להסיע שמונה אנשים או יותר מלבד הנהג ואשר צוין ברשיון הרכב כאוטובוס;

"אוטובוס ציבורי" – רכב ציבורי שהוא אוטובוס;

¹⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

”קו שירות” – מסלול ההסעה של אוטובוס ציבורי או מונית שקבועות בו תחנות להעלאת נוסעים ולהורדתם כפי שנקבע ברשיון קו השירות;”

(2) בסעיף 71(4), אחרי ”הכרטיסים והכרטיסיות למיניהם” יבוא ”לרבות לענין שימוש משותף בכרטיסים ובכרטיסיות של בעלי רשיונות שונים לקווי שירות ודרכי ההתחשבות ביניהם בשל השימוש כאמור;”

(3) אחרי סעיף 71 יבוא:

”תמלוגים ותשלומים אחרים ו7א. בעל רשיון לקו שירות ישלם בעד הרשיון תמלוגים ותשלומים אחרים ותשלומים אחרים בשיעור או בסכום ובתנאים שיקבעו שר התחבורה ושר האוצר או בשיעור או בסכום ובתנאים שנקבעו בתנאי המכרז למתן רשיון לקו השירות.”

פרק ז': העמדה למדר

14. בחוק מימון מפלגות, התשל"ג-1973¹⁹, בסעיף ו(ג), במקום פסקה (1) יבוא:
 ”(1) חל שינוי במדר חודש ינואר של שנה מסוימת לעומת מדר חודש ינואר של השנה שקדמה לה, תשתנה יחידת המימון לפי שיעור השינוי במדר;”
15. בחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], התשל"ב-1972²⁰, בסעיף 52א(ב), במקום ”אחת לשלושה חודשים, ב־1 בינואר, ב־1 באפריל, ב־1 ביולי וב־1 באוקטובר” יבוא “ב־1 בינואר.”
16. בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988²¹, בסעיף 17(ב)1, המילים ”וב־1 ביולי” – יימחקו. 5 מס' תיקון חוק ההגבלים העסקיים – מס' 5
17. בחוק הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי, התשנ"ב-1992²², בסעיף 16(ה), במקום “לחודשים ינואר, אפריל, יולי ואוקטובר” יבוא “של חודש ינואר.” המשפחתי – מס' 5
18. בחוק הסדרת הלוואות חוץ־בנקאיות, התשנ"ג-1993²³, בסעיף 15(ג), במקום “פעמיים בשנה, ב־1 בינואר וב־1 ביולי” יבוא “ב־1 בינואר של כל שנה.”
19. בחוק סל הקליטה, התשנ"ה-1994²⁴, בסעיף 3א, במקום “ב־1 בינואר, ב־1 באפריל, ב־1 ביוני וב־1 באוקטובר של כל שנה (להלן – יום העדכון)” יבוא “ביום העדכון”, ולפני ההגדרה “מדר” יבוא:
- ”יום העדכון” – ה־1 בינואר של כל שנה (להלן – חודש העדכון השנתי) וכן הראשון מבין אלה:
- (1) ה־1 במאי של אותה שנה, אם פורסם בו מדר הגבוה ביותר מ־5% מהמדר שפורסם בחודש העדכון השנתי;
- (2) ה־1 בחודש הראשון מבין החודשים יולי, אוגוסט, ספטמבר ואוקטובר של אותה שנה, שפורסם בו מדר הגבוה ביותר מ־4% מהמדר שפורסם בחודש העדכון השנתי;”

¹⁹ סי"ח התשל"ג, עמ' 52.

²⁰ סי"ח התשל"ב, עמ' 176.

²¹ סי"ח התשמ"ח, עמ' 128.

²² סי"ח התשנ"ב, עמ' 118.

²³ סי"ח התשנ"ג, עמ' 174.

²⁴ סי"ח התשנ"ה, עמ' 56.

פרק ח': ביטוח לאומי

20. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995²⁵ (להלן - חוק הביטוח הלאומי) - (הלאומי) - תיקון חוק הביטוח הלאומי - מס' 34

(1) אחרי סעיף 28 יבוא:

28א. על אף האמור בסעיף 28, הסכום שביום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999) היה בחשבון ענף ביטוח שירות מילואים ייוקף, ביום האמור, לחשבון ענף ביטוח אבטלה; לענין סעיף זה, "ענף ביטוח שירות מילואים" - כמשמעותו בפרק 4 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968, כנוסחו ביום כ"ח בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1994)²⁶:"

(2) האמור בסעיף 33 יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

(ב) (1) ראה המוסד כי בחודש מסוים צפוי גרעון בענף ביטוח אבטלה, יעביר אוצר המדינה באותו חודש למוסד את הסכום החסר הצפוי, בהתאם לאומדן הגרעון לאותו חודש.

(2) עם פרסום מאזן המוסד לפי סעיף 31, ייערך חשבון סופי של הגרעון בשנת הכספים שלגביה פורסם המאזן והיתרה תועבר למוסד או תוחזר לאוצר המדינה, לפי הענין.

(3) לענין סעיף קטן זה, "אומדן הגרעון" - ההפרש שבין אומדן סכום הוצאות ענף ביטוח אבטלה הצפויות בחודש מסוים, לבין אומדן סכום התקבולים הצפויים מדמי ביטוח אבטלה באותו החודש, לרבות סכום השווה לחלק היחסי מהסכומים שאוצר המדינה שילם למוסד בעד אותו חודש לפי סעיף 339, המחושב לפי אומדן התקבולים לענף ביטוח אבטלה:"

(3) בסעיף 164, במקום "י"ב בטבת התשנ"ט (31 בדצמבר 1998)" יבוא "ד' בטבת התשס"ד (31 בדצמבר 2003)";

(4) בסעיף 167, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

(ב) (1) בסעיף קטן זה -

"יום תשלום" - יום שבעדו משתלמים למובטל דמי אבטלה לפי הוראות סעיפים 171 ו-173, לפי הענין;

"השכר היומי הממוצע במשק" - השכר הממוצע מחולק ב-25;

"התקופה הראשונה" - 125 ימי התשלום הראשונים שלאחר התאריך הקובע;

"התקופה השנייה" - יתרת ימי התשלום שלאחר תום תקופת התשלום הראשונה.

(2) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יעלה סכום דמי האבטלה ליום על -

²⁵ סי"ח התשנ"ה, עמ' 207.

²⁶ סי"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשנ"ה, עמ' 94.

- (1) סכום השווה לשכר היומי הממוצע במשק בעד כל יום תשלום שבתקופה הראשונה;
- (2) סכום השווה לשני שלישים מהשכר היומי הממוצע במשק בעד כל יום תשלום שבתקופה השנייה;";

(5) בסעיף 378(א) -

(א) ההגדרות "הישובים" ו"האתרים הצבאיים" - יימחקו;

(ב) אחרי ההגדרה "ההסכם" יבוא:

"שטחי המועצה הפלסטינית" - השטחים הכלולים מעת לעת בתחום הסמכות הטריטוריאלית של המועצה הפלסטינית לפי ההסכם;

(ג) במקום ההגדרה "תושב ישראל באזור" יבוא:

"תושב ישראל באזור" - מי שאילו מקום מגוריו היה בישראל היה בגדר תושב ישראל והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, והכל אם מתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא מועסק או מתגורר באזור מחוץ לשטחי המועצה הפלסטינית;

(2) הוא מתגורר באזור בשטחי המועצה הפלסטינית, וביום ט"ו בניסן התשנ"ט (1 באפריל 1999) ובכל יום שלאחריו, הוא אינו מפגור בתשלום דמי ביטוח בעד תקופה העולה על שנים עשר חודשים.

21. בפקודת מס הכנסה, סעיף 120(ב), ייקרא, בשנת המס 1999, כך:

פקודת מס
הכנסה -
הוראת שעה

"(ב) חל יום העדכון כהגדרתו בסעיף 2(ב3) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, אחרי יום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999), יתואם ביום העדכון סכום נקודת הקצבה כפי שהיה ביום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999). לפי השיעור שבו עלה המדרד שפורסם בחודש שבו חל יום העדכון כאמור, לעומת המדרד שלפיו עודכן לאחרונה סכום נקודת הקצבה."

22. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980²⁷, אחרי סעיף 3 יבוא:

תיקון חוק
הבטחת הכנסה -
מס' 14

3א. מי שזכאותו לגמלה מותנית בקיום האמור בסעיף 2(א2), ולשכת שירות התעסוקה הציעה לו עבודה מתאימה והוא סירב לקבלה, לא יהיה זכאי לגמלה בעד החודש הקלנדרי שבו חל הסירוב האמור ובעד החודש שלאחריו.

23. בתקופה שמיום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999) (להלן - יום תחילת הוראת השעה) ועד יום כ"ב בטבת התש"ס (31 בדצמבר 1999), בחוק הביטוח הלאומי, בסעיף 2(ב), אחרי פסקה (2) יבוא:

חוק הביטוח
הלאומי -
הוראות שעה

"(3) ההגדרה "יום העדכון", לענין ההגדרה "השכר הממוצע" שבסעיף 1, תהיה:

"יום העדכון" - 1 בינואר של שנת המס, וכן ה"1 בחודש של החודש הראשון מבין אלה:

(1) חודש מאי של אותה שנת מס אם פורסם בו מדרד הגבוה ביותר מ-5% מהמדרד שפורסם בחודש ינואר של שנת המס;

²⁷ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

(2) החודש הראשון מביין החודשים יולי, אוגוסט, ספטמבר ואוקטובר של אותה שנת מס, שבו פורסם מדך הגבוה ביותר מ-4% מהמדד שפורסם בחודש ינואר של שנת המס.

פרק ט': בריאות

24. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994²⁸ -

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "מבוטח" יבוא:

"מד"א" - האגודה "מגן דוד אדום בישראל" שהוקמה לפי חוק מגן דוד אדום, התש"י-1950²⁹;

(2) אחרי סעיף 3 יבוא:

3א. (א) מי שאינו רשום בקופת חולים ומבקש להירשם בקופת חולים, יגיש למוסד בקשה לקבלת אישור כי הוא תושב (להלן - מגיש הבקשה), וכן בקשה לרישום בקופת חולים, לרבות בקשה לרישום ילדו הקטין, בטופס שקבע המוסד (להלן - בקשה לקביעת תושבות).

(ב) סעיף קטן (א) לא יחול על -

(1) קטין הנמצא במשמורתו של הורה או של אפוטרופסו החוקי, והורה או האפוטרופוס, רשום בקופת חולים ונמצא בישראל, ובלבד שהקטין והורה או אפוטרופסו, רשומים במרשם האוכלוסין;

(2) מי שהיה רשום בקופת חולים תכוף לפני הגיעו לגיל 18 וטרם חלפו 12 חודשים מיום שמלאו לו 18 שנים;

(3) מי שהיה רשום בקופת חולים תכוף לפני שנעשה לחייל כמשמעותו בסעיף 55 וטרם חלפו 12 חודשים מהיום שחדל להיות חייל כאמור;

(4) מי שהיה רשום בקופת חולים תכוף לפני שהיה לאסיר או לעציר וטרם חלפו 12 חודשים מיום שחרורו ממאסר או ממעצר;

(5) מי שטרם חלפה תקופה של 90 ימים מיום שנכנס לראשונה לישראל לפי אשרת עולה לפי חוק השבות, התש"י-1950³⁰ (להלן - חוק השבות), או מיום שניתנה לו תעודת עולה לפי חוק השבות, לגבי התקופה שמיום קבלת אשרת העולה או תעודת העולה, כאמור.

(ג) קבע המוסד כי מגיש הבקשה אינו תושב, יודיע על כך למגיש הבקשה.

(ד) קבע המוסד כי מגיש הבקשה הוא תושב, יקבע גם את המועד שממנו יש לראותו כתושב (להלן - מועד תחילת התושבות), וירשום אותו

²⁸ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשנ"ח, עמ' 48.

²⁹ ס"ח התש"י, עמ' 175.

³⁰ ס"ח התש"י, עמ' 159; התשל"ל, עמ' 34.

ואת ילדו הקטין, על אף האמור בסעיף 4א, בקופת החולים שצוינה בבקשה לקביעת תושבות; המוסד יודיע על הקביעה והרישום למגיש הבקשה (להלן – קביעת המוסד) ולקופת החולים; רישום לפי סעיף קטן זה יהיה בתוקף ממועד הודעת המוסד ויראו בקשה לרישום שהוגשה לפי סעיף קטן (א) כבקשה לרישום שהוגשה לפי הוראות סעיף 4א.

(ה) קבע המוסד כי מועד תחילת התושבות קדם למועד מתן הודעת המוסד, יחולו, על אף האמור בחוק זה, הוראות אלה:

(1) מגיש הבקשה, אינו זכאי, בתקופה שקדמה להגשת הבקשה לקביעת תושבות, לשירותי בריאות לפי חוק זה, או להחזר תשלום בעד שירותי בריאות כאמור, והכל כפוף לאמור בפסקאות (2) ו-(3) להלן;

(2) (א) שילם מגיש הבקשה לקופת חולים תשלום עבור ביטוח רפואי (להלן – תשלום לקופה) בעד חודש קלנדרי שחל בתקופה שממועד תחילת התושבות עד למועד הגשת הבקשה לקביעת תושבות, זכאי מגיש הבקשה להחזר סכום התשלום לקופה, עד לסכום דמי ביטוח בריאות שהוא חייב בתשלומו לפי חוק זה בעד אותו חודש;

(ב) שילם מגיש הבקשה תשלום לקופת חולים בעד חודש קלנדרי שחל בתקופה שממועד הגשת הבקשה לקביעת תושבות ועד למועד מתן הודעת המוסד, זכאי מגיש הבקשה להחזר סכום התשלום לקופה עד לסכום מרבי שקבע שר הבריאות בהסכמת שר האוצר ושר העבודה והרווחה;

(ג) המוסד ינכה את סכומי החזר לפי פסקאות משנה (א) ו-(ב) מסכומים שגבה כדמי ביטוח בריאות, וישלם למגיש הבקשה לפי כללים, תנאים ובמועדים שקבע שר העבודה והרווחה בהסכמת שר הבריאות ושר האוצר;

(3) (א) מגיש הבקשה זכאי להחזר בשל תשלום ששילם תמורת שירותי בריאות שניתנו לו בישראל בתקופה שמיום הגשת הבקשה לקביעת תושבות או מיום תחילת התושבות, לפי המאוחר, עד למועד שבו ניתנה לו הודעת המוסד, לפי כללים ותנאים שקבע שר הבריאות בהסכמת שר האוצר ובסכום שתקבע ועדה שימנה שר הבריאות; לענין זה, "שירותי בריאות" – שירותי הבריאות שבסל שבתוספת השניה ובצו לפי סעיף 8(ז);

(ב) חברי הועדה יהיו נציג שר הבריאות, נציג שר האוצר ונציג המוסד לביטוח לאומי שימנה שר העבודה והרווחה;

(ג) קבעה הועדה כי מגיש הבקשה זכאי להחזר לפי הוראות פסקת משנה (א), ינכה המוסד את הסכום שקבעה הועדה מהסכומים שגבה כדמי ביטוח בריאות, וישלם

למגיש הבקשה בהתאם להוראות וכמועדים שקבע שר העבודה
והרווחה בהסכמת שר הבריאות ושר האוצר;

(ד) האמור בסעיף זה יחול גם לגבי ילדו של מגיש הבקשה,
בשינויים המחוייבים.

(ו) הוראות סעיף קטן (ה)2א) ו-3) יחולו, בשינויים המחוייבים, גם
לגבי מבוטחים כאמור בפסקאות (2) עד (5), של סעיף קטן (ב), בתקופות
הנוכרות בהן, לפי הענין.

(ז) סכומים ששולמו לפי סעיף זה, יראו אותם לענין סעיפים 9 ו-13
כסכומים ששולמו לקופות החולים למימון עלות הסל לקופות.”

(3) בסעיף 8 -

(1) בסעיף קטן (א1), בפסקה (2)ג3), בסופה יבוא:

”וכן חבר שהוא אברך כולל המקבל הבטחת הכנסת מינימום לפי חוק
תקציב שנתי כהגדרתו בחוק יסודות התקציב, התשמ”ה-1985.”

(2) בסעיף קטן (א2), בסופו יבוא:

”נקבעה במסגרת שינוי כאמור תקרה לתשלום בעבור תרופות לחולים
כרוניים, תחול התקרה גם על הציור המתכלה שהחולה הכרוני נזקק
לו”;

(4) בסעיף 13א), אחרי פסקה (1) יבוא:

”(א1) סכומים שגבה המוסד בהתאם להוראות סעיף 58(ד);”

(5) בסעיף 16 -

(א) בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (3) יבוא:

”(4) למד”א - סכום כספי שיקבע שר הבריאות בצו, בהסכמת שר האוצר,
ושלא יעלה על החלק השנים עשר של 11 מיליון שקלים חדשים, במחירי
מדד יוקר הבריאות הממוצע לשנת 1998; בקביעת הסכום כאמור, יתחשבו
השרים בהיקף פעילותו של מד”א בפינוי מבוטחים בניידות טיפול נמרץ
לצורך קבלת שירותים לפי חוק זה, למעט נפגעים כמשמעותם בחוק
פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל”ה-1975³¹, וכן בעלות של פעילות
זו למד”א בתנאים של הפעלה יעילה של שירותיה ובקיומם של הסדרים
הקובעים חלוקה של נטל העלות בין קופות החולים לבין גופים
אחרים.”

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(א1) סכומים ששולמו לפי סעיף קטן (א)4) יראו אותם, לענין סעיפים 9
ו-13, כסכומים ששולמו לקופות החולים למימון עלות הסל לקופות;
האמור בסעיף קטן (א)4) אין בו כדי לשנות את הקבוע בתוספת השניה
לענין השתתפות כספית עצמית של המבוטח או לענין החזר של הוצאה
בידי הקופה, בכל הנוגע לשירותי חירום או לדמי נסיעה והסעות
המבוצעים בידי מד”א.”

³¹ ס”ח התשל”ה, עמ’ 234.

(6) בסעיף 18(א), אחרי "בסעיפים" יבוא "א3", ובמקום "16(א)3" יבוא "16(א)3";³²

(7) אחרי סעיף 37 יבוא:

37. היועץ המשפטי לממשלה רשאי, לבקשת שר הבריאות, לתבוע בשם קופת חולים, חבר דירקטוריון או נושא משרה אחר בשל נזק שנגרם לקופה ממעשה או ממחדל בניגוד לחובותיו כלפיה על פי דין; לענין זה, "נושא משרה" – כמשמעותו בסעיף 96כד לפקודת החברות.³³

(8) בסעיף 54(ב), במקום "קופת חולים או נתן שירותים לפי חוק זה" יבוא "קופת חולים, נתן שירותים לפי חוק זה או הועדה שהוקמה לפי סעיף א3";

(9) במקום סעיף 58 יבוא:

58. (א) בסעיף זה –

"הגבלת זכותו של תושב מחוץ לישראל" – תקופה של 12 חודשים רצופים שבמהלכם התגורר אדם 182 ימים מחוץ לישראל, ובלבד שבמנין הימים האמורים לא תובא בחשבון –

(1) תקופה שקדמה ליום י"ג באדר התשנ"ט (1 במרס 1999);

(2) תקופה שקדמה למועד שבו נעשה לראשונה לעולה לפי חוק השבות;

(3) תקופה שקדמה למועד שבו ניתנו לו לראשונה אשרה או רשיון לישיבת קבע, לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;³²

(4) תקופה של 24 חודשים שחלה תכופ לאחר תום השירות הסדיר של חייל משוחרר, או מיום סיום שירות קבע של תקופה שאינה עולה על 24 חודשים; לענין זה – "חייל משוחרר" ו"שירות סדיר" – כהגדרתם בסעיף 1 לחוק קליטת חיילים משוחררים, התשנ"ד-1994;

"שירות קבע" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985;³³

(5) תקופה שבה היה קטין, לרבות תקופה שחלה תכופ לאחריה, ובלבד שפקיד שומה קבע לגביו לענין סעיף 35 לפקודת מס הכנסה, כי דינו כדין עולה;

(6) תקופה שבה תושב ישראל באזור, כהגדרתו בסעיף 378 לחוק הביטוח הלאומי, התגורר באזור;

(7) תקופה שלכל אורכה הוא היה תושב ואשר בעדה שילם למוסד את דמי ביטוח הבריאות החלים עליו לפי

³² ס"ח התשי"ב, עמ' 453; התשנ"ו, עמ' 168.

³³ ס"ח התשמ"ה, עמ' 142.

חוק זה; לענין זה ייחשב אדם כמי ששילם דמי ביטוח בריאות בעד תקופה כאמור אם לא היה קיים לגביו חוב של דמי ביטוח בריאות בעד אותה תקופה או בעד כל חלק ממנה, שהפיגור בתשלומו עולה על 12 חודשים;

“תקופת היעדרות” – שתי שנות היעדרות רצופות לפחות.

(ב) מי שהיה תושב, במועד שקדם לתקופת היעדרות, לא יהיה זכאי לשירותי בריאות לפי חוק זה, למשך תקופה של 2 חודשים כנגד כל שנת היעדרות שבתקופת ההיעדרות, ובלבד שהתקופה לא תעלה על 24 חודשים (להלן – תקופת המתנה).

(ג) מי שחלה לגביו תקופת המתנה והמוסד קבע לגביו, לפי הוראות סעיף 3א, כי מועד תחילת התושבות קדם למועד מתן הודעת המוסד –

(1) התקופה שממועד תחילת התושבות ועד ליום שבו

ניתנה לו הודעת המוסד, תובא במנין תקופת המתנה;

(2) הוראות סעיף 3א(ה2) ו-3(3) לא יחולו לגבי תקופת המתנה.

(ד) (1) מי ששילם למוסד תשלום מיוחד במשך תקופה של

12 חודשים רצופים (להלן – שנת תשלום), ולא היה קיים

לגביו, בשנת התשלום, חוב בעד התשלום המיוחד

שהפיגור בתשלומו עולה על 3 חודשים, לא תחול לגביו

תקופת המתנה בתקופה שמיום תום שנת התשלום ועד

ליום שבו נוצרה לגביו תקופת היעדרות נוספת; לענין זה,

“תשלום מיוחד” – סכום השווה לסכום דמי ביטוח

בריאות החלים, לפי חוק זה, לגבי עובד שהכנסתו אינה

פחותה מההכנסה המרבית כמשמעותה בפרט 1 בלוח

י”א שבחוק הביטוח הלאומי, כפול שלוש, בהפחתת

הסכומים ששילם בעד אותה תקופה כדמי ביטוח

בריאות לפי חוק זה.

(2) שר העבודה והרווחה, באישור שר הבריאות ושר

האוצר, יקבע כללים, מועדים ותנאים לביצוע הוראות

פסקה (1).”

25. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ”ד–1994, סעיף 37 ייקרא בשנת 1999 כך:

(1) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים “לועדה בת שלושה חברים” יבוא “ליושב ראש הדירקטוריון ולמבקר הפנים של הקופה; יושב ראש הדירקטוריון יכנס את הדירקטוריון לדיון בהתראה של המנהל, בתוך 21 ימים ממועד קבלתה; לא כונס הדירקטוריון, רשאי המנהל להורות על כינוסו במועד ובמקום שיקבע; הדירקטוריון ידון בהתראה של המנהל ויודיע למנהל את החלטתו.”;

(2) בסעיף קטן (ג1), במקום “ראתה הועדה של מועצת הבריאות” יבוא “ראה המנהל כי לא כונס הדירקטוריון או”, אחרי “התראת המנהל” יבוא “כאמור בסעיף קטן (א)”, ובמקום “תודיע על כך לשר הבריאות והוא רשאי למנות” יבוא “רשאי הוא למנות”;

(3) בסעיף קטן (ד), במקום "ממצאיה לאחר" יבוא "ממצאיה, בתוך תקופה שיקבע המנהל שלא תפחת מ־15 ימים, ולאחר";

(4) בסעיף קטן (ה) -

(א) ברישה, במקום "רשאי הוא לנקוט אחד או יותר מהאמצעים הבאים: יבוא "רשאי הוא להורות למנהל לפרסם את ממצאי הועדה";

(ב) לפני פסקאות (1) עד (4) יבוא:

"(ה) ראה שר הבריאות כי לא תוקן ליקוי שבשלו נתן הוראה לפי סעיף קטן (ה), בתוך 14 ימים ממועד מתן ההוראה כאמור, רשאי הוא לנקוט אחד או יותר מהאמצעים האלה";

(ג) בפסקה (1), במקום "חבר הנהלה" יבוא "נושא משרה", ובסופה יבוא "הושעה נושא משרה כאמור, ימונה אחר תחתיו לתקופת ההשעה, בהתאם להוראות חוק זה ולתקנון קופת החולים";

(ד) האמור בפסקה (1א) יסומן "(ג1)" ולפניה יבוא:

"(1א) להורות לקופה, בהסכמת שר האוצר, שלא להוציא כספים לצורכי פרסום, שיווק וקידום מכירות, לתקופה שיקבע כאמור; הוראה שניתנה לפי פסקה זו תגבר על קביעה לפי סעיף 29(ב2)א);

(1ב) להורות למוסד, בהסכמת שר האוצר, על עיכוב של סכום מכספי מקדמות כמשמעותן לפי סעיף 16(ב2)א), לתקופה שיקבע כאמור, ובלבד שהסכום המצטבר המעוכב על פי פסקה זו לא יעלה על 2.5% מן הסכום שהועבר לקופת החולים על ידי המוסד בחודש הקלנדרי שקדם לחודש שבו ניתנה הוראת העיכוב; נסתיימה תקופת העיכוב יחזיר המוסד את הסכום שעוכב לקופת החולים בצירוף ריבית חשב כללי כמשמעותה בהודעה ברבר שיעורי ריבית החשב הכללי כפי שהיא מתפרסמת ברשומות";

26. תיקון פקודת הרוקחים - מס' 7
בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981³⁴ -

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"בית מסחר לתרופות" - עסק המנוהל בידי רוקח אחראי שאישר המנהל לענין זה, והמשמש לאחסון, למכירה סיטונית או לחלוקה סיטונית של תכשירים או של חומרי גלם לייצור תכשירים;

"בית מרקחת" - עסק ובל מקום המתנהל כדין, המשמש לרקיחה, למכירה קמעונאית או לחלוקה קמעונאית של תכשירים, המסור לניהולו המקצועי ולפיקוחו של רוקח כאמור בסעיף 10(א);

"הפנקס" - פנקס התכשירים הרשומים המתנהל לפי סעיף 47א;

"ייצור" - לרבות מיוזג, ערבוב, הרכבה, זיקוק, עיבוד, שינוי צורה והפעלת כל תהליך כימי או פיזי להכנת תכשיר או אריזתו של תכשיר;

"מוסד מוכר" - מוסד בריאות ששר הבריאות הכיר בו לענין פקודה זו;

"מוסד בריאות" - אחד מאלה;

(1) קופת חולים, כהגדרתה בחוק ביטוח בריאות;

³⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694; התשנ"ו, עמ' 254.

- (2) בית חולים ממשלתי, בית חולים שבבעלות קופת חולים, וכן כל בית חולים שהוא מוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה;
- (3) תאגיד שנוסד לפי החלטת ממשלה לשם אספקת תכשירים;
- "שיווק" – מכירה, הספקה, יבוא, יצוא או העברת בעלות או החזקה בדרך אחרת;
- "תכשיר" – כל צורה של סמי מרפא שעברו תהליך של עיבוד לרבות תכשיר רפואי ותכשיר מזון רפואי;
- "תכשיר רפואי" – לרבות תכשיר לשימוש ברפואה וטרינרית ותכשיר בעל ערך תזונתי המיועד להזרקה תוך ורידית ולמעט ציוד רפואי;
- "תכשיר מזון רפואי" – תכשיר בעל ערך תזונתי שאינו מיועד להזרקה תוך ורידית;
- "תכשיר רשום" – תכשיר הרשום בפנקס ואשר רישומו תקף;
- "חוק ביטוח בריאות" – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994.
- (2) בסעיף 26(ג), בסופו יבוא "ולייעץ באשר לבחירתה בידי המטופל";
- (3) האמור בסעיף 27 יסומן "(א)", ואחריו יבוא:
- "(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רוקח רשאי לנפק תכשיר שאושר לשיווק לפי פקודה זו, הוזהר לתכשיר הרשום במרשם בהרכב החומרים הפעילים, בצורה, בחוזק ובפעילות הרפואית, אלא אם כן הורה הרופא במרשם לנפק את אותו תכשיר בשמו המסחרי בלבד";
- (4) במקום כותרת פרק ו' יבוא: "פרק ו': שיווק סמי מרפא ותכשירים וניפוקם";
- (5) במקום סעיף 47 יבוא:
- "מכירת התכשירים 47. תכשירים לא יימכרו בבית מרקחת אלא באריזתם המקורית, זולת אם הם מונפקים על פי מרשם של רופא, רופא שיניים או רופא וטרינר";
- (6) אחרי סעיף 47 יבוא:
- "פנקס התכשירים 47א. (א) (1) המנהל ינהל פנקס תכשירים רשומים ויקבע את המדורים בו, את צורתו ואת פרטי הרישום בו.
- (2) שר הבריאות יקבע כללים לרישום של תכשיר בפנקס, לרבות התניה בו, תקופת תוקפו של רישום ושינויה, ובהסכמת שר האוצר – אגרות לרישום כאמור.
- (ב) לא ייצר אדם ולא ישווק תכשיר, ולא יורה על שימוש בו, אלא אם כן הוא תכשיר רשום ובהתאם לרישום ולפקודה זו.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי שר הבריאות לקבוע כללים לפיהם רשאי המנהל להתיר ייצור או שיווק של תכשיר או שימוש בו אף אם אינו תכשיר רשום, או של תכשיר הרשום שלא בהתאם לתנאי הרישום, בתנאים ובכמויות שקבע, אם ראה כי הדבר דרוש לצורך מתן טיפול חיוני, לצורכי מחקר,

לצורכי רישום בפנקס או לצורכי ייצוא בלבד; המנהל לא ייתן אישור כאמור אלא אם כן שוכנע שאין בכך כדי לפגוע בבריאות הציבור.

ישווק וייבוא תכשירים

47ב. (א) לא ישווק אדם תכשיר אלא באמצעות בית מרקחת, באמצעות בית מסחר לתרופות או באמצעות מוסד מוכר; הוראה זו לא תחול על ייבוא או ייצוא של תכשיר.

(ב) לא ייבא אדם תכשיר רשום, אלא אם כן הוא אחד מאלה –

(1) הוא ביקש את רישום התכשיר בפנקס (להלן – בעל הרישום);

(2) הוא בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר והוא מייבא את התכשיר לפי אישור שקיבל בהתאם לסעיף 47ג.

(ג) לא ישווק אדם תכשיר בקמעונאות אלא אם כן הוא בית מרקחת.

(ד) לא ישווק אדם תכשיר בסיטונאות אלא אם כן הוא בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר.

47ג. (א) בית מסחר לתרופות רשאי לייבא תכשיר רשום אם אישר המנהל כי התכשיר הוא תכשיר רשום וכי נתקיימו תנאים נאותים בהובלתו ובאחסונו של התכשיר הרשום, בהתאם לכללים שנקבעו לפי סעיף קטן (ג).

אישור למסלול ייבוא נוסף של תכשירים

(ב) על אף האמור בסעיף 47א(ב) רשאי בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר לייבא ולשווק תכשיר תואם אם אישר המנהל כי מתקיימים תנאים נאותים בהובלתו ובאחסונו של התכשיר בהתאם להוראות סעיף קטן (ג); בפרק זה, "תכשיר תואם" – תכשיר התואם לתכשיר רשום שקיבל אישור מאת המנהל כי נתקיימו בו תנאים אלה:

(1) הוא זהה לתכשיר הרשום בהרכב החומר הפעיל שבו, בצורתו, באופן לקיחתו, באיכותו, ברמת בטיחותו ובפעילותו הרפואית;

(2) הוא זהה לתכשיר הרשום באופן ייצורו.

(ג) (1) השר יקבע, לשם שמירה על בריאות הציבור, כללים לענין התנאים הנדרשים לשם הזבלה ואחסון נאותים של תכשיר.

(2) השר יקבע כללים לענין הוכחת התנאים הנדרשים לקבלת אישור לתכשיר תואם לפי סעיף קטן (ב).

(3) השר רשאי לקבוע כתנאי למתן אישור לייבוא תכשיר תואם כי ייערכו לגביו בדיקות, ככל שהרבר דרוש לשם שמירה על בריאות הציבור.

(4) השר רשאי לקבוע כי תנאים כאמור בסעיף קטן זה לא יחולו על מוסד מוכר המשווק תכשירים למטופליו, למוסד

מוכר אחר, או למערכת הבטחון, או כי התנאים יחולו עליהם בשינויים שיקבע, ובלבד שמצא שאין בקביעה לפי פסקה זו כדי לפגוע בבריאות הציבור.

(ד) על אישור שניתן לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) יפרסם המנהל הודעה סמוך למתן האישור, בדרך שיקבע שר הבריאות.

(ה) על ייבוא ושיווק של תכשיר תואם בהתאם להוראות סעיף זה יחולו הכללים והתנאים החלים ביחס לייבוא ולשיווק של התכשיר הרשום שלו הוא תואם, בשינויים המחויבים, ולמעט הכללים וההוראות לרישום של התכשיר בפנקס; דינו של אישור שניתן לפי סעיף זה כדינו של רישום בפנקס, בשינויים המחויבים.

(ו) ניתן אישור לייבוא ולשיווק תכשיר תואם, יחולו על התכשיר התואם ההוראות החלות על תכשיר רשום לפי פקודה זו.

(1) (2) נאסר ייבוא או שיווק של תכשיר או של תכשיר רשום יהיה כל אישור לייבוא או לשיווק של התכשיר או של תכשיר תואם לו בטל, והמנהל יודיע על כך למי שבידו אישור כאמור.

(2) בוטל רישומו של תכשיר רשום רשאי המנהל לבטל כל אישור לייבוא או לשיווק של התכשיר או של תכשיר תואם לו, והוא יודיע על כך למי שבידו אישור כאמור.

(ח) לא ייצא אדם תכשיר שיובא לפי סעיף זה.;

(7) במקום סעיף 63 יבוא:

"מחירים מרביים 63. (א) לא יימכרו תכשירים במחירים העולים על המחירים שנקבעו במחירון שפרסם המנהל או מי שהוא הסמיך לענין סעיף זה; שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע כי הוראות סעיף זה לא יחולו על תכשירים או סוגי תכשירים.

(ב) מחירו של תכשיר במחירון ייקבע כממוצע מחירו של אותו תכשיר או של תכשיר תואם במדינות המפורטות בתוספת החמישית; שר הבריאות ושר האוצר רשאים לשנות את התוספת, ובלבד שמספר הארצות לא יפחת מארבע; שר הבריאות ושר האוצר יקבעו כללים לעדכון המחירון; לענין זה, "ממוצע מחירים" – לרבות ממוצע משוקלל כפי שיקבעו שר הבריאות ושר האוצר.

(ג) (1) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, אחרי שנתנו הזדמנות לצדדים הנוגעים בדבר להשמיע את טענותיהם ומטעמים שיירשמו, כי מחירו המרבי של תכשיר הכלול בסל השירותים לפי חוק ביטוח בריאות, למי שנופק לו התכשיר לפי מרשם רופא, יהיה פחות מן המחיר במחירון, בהתאם לכללים שיקבעו.

(2) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע כי מחירו של תכשיר שלא ניתן לקבוע אותו כאמור בסעיף קטן (ב), ייקבע כממוצע מחירו של אותו תכשיר במדינות שאינן מפורטות בתוספת החמישית או לפי שיטה אחרת שקבעו.

(ד) מחירון ושינויים בו אינם טעונים פרסום ברשומות, ואולם דבר פרסום המחירון והחלטה על שינוי בו, וכן המקומות שבהם ניתן לעיין בו יפורסמו ברשומות; שר הבריאות יקבע כללים בדבר המקומות שבהם ניתן לעיין במחירון ולקבל העתק ממנו, ובהסכמת שר האוצר – רשאי הוא לקבוע אגרה שתשולם בעד קבלת העתק כאמור.

(ה) על מחיר מרבי שנקבע במחירון ניתן לערור בפני ועדת ערר; בוועדת הערר יהיו חברים המנהל והוא יהיה היושב ראש, המנהל הכללי של משרד האוצר או נציגו, ונציג היועץ המשפטי לממשלה; ועדת הערר תחליט ברוב קולות חבריה; הוועדה תקבע את סדרי הדיון בפניה.

(ו) שר הבריאות ושר האוצר יקבעו את דרך חישובם של מחירים לתרופות שנרקחו במיוחד על פי מרשם לפי סעיף 26 ואת סך התמורה המרבי או שיעור התמורה המרבי שיקבל הרוקח.

(ז) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע את סך התמורה המרבי שיקבל רוקח בעבור ניפוק תכשירים או את שיעור התמורה המרבי שיקבל ביחס למחיר התכשיר במחירון.

(ח) המוכר תכשיר במחיר הנוגד את הוראות סעיף זה, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977³⁵; עבירה לפי סעיף זה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות.

(ט) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע כי בתקופה שער ליום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000), יהיה המחיר שבמחירון המחיר שנקבע בהתאם להוראות סעיף קטן (ב), בתוספת שיעור שיקבעו, אשר לא יעלה על 1.2% מהמחיר שנקבע כאמור; קביעה כאמור יכול שתהיה לכלל התכשירים או לחלק מהם.³⁶

(8) אחרי סעיף 66 יבוא:

66א. (א) לשם ביצוע הוראות פקודה זו, או אם התעורר חשד "מסירת ידיעה על הוראותיה, רשאי המנהל לדרוש ממוסד בריאות כל ידיעה וכן העתק של כל מסמך הנוגעים לייצור, לשיווק ולשימוש בתכשיר.

(ב) לשם ביצוע הוראות סעיף 63, או אם התעורר חשד לעבירה על הוראותיו של פרק זה, רשאי המנהל לדרוש ממוסד מוכר או מבית מסחר לתרופות כל ידיעה וכן העתק של כל מסמך הנוגעים לשיווק תכשיר רפואי, לרבות מחיר רכישתו ומחיר מכירתו, וכן רשאי הוא לדרוש דין וחשבון, חשבון, או תעודה הנוגעים לשיווק תכשירים רפואיים והשימוש בהם.

(ג) העובר על הוראה שניתנה על ידי המנהל לפי סעיף זה – דינו כפל הקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977³⁵;

³⁵ סי"ח התשל"ז, עמ' 226.

"תוספת חמישית"

(סעיף 63(ב))

בריטניה, בלגיה, צרפת, הרפובליקה הפדרלית של גרמניה.

27. (א) בסעיף זה -

"בית חולים ציבורי כללי" - בית חולים ממשלתי כללי, בית חולים כללי שבבעלות קופת חולים וכן כל בית חולים כללי שהנו תאגיד שהוא מוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה; לענין זה, "בית חולים ממשלתי" - לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות, כהגדרתו בסעיף 22 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985³⁶;

"מחיר שירותי בריאות" - מחירי יום אשפוז ושירותים אמבולטוריים ודיפרנציאליים בבתי חולים ציבוריים כלליים, כפי שנקבע מעת לעת בהיתר לפי חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996³⁷ (להלן - חוק הפיקוח);

"תוספת ריאלית" - לאחר ערוכון מחירי שירותי הבריאות לפי חוק הפיקוח;

"תקרת צריכה בסיסית פרטנית במחיר מלא" - הסכום המרבי השנתי שנקבע לתשלום במחיר מלא שעל קופת חולים לשלם לבית חולים ציבורי כללי לשנת 1998, בהתאם לחוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת הכספים 1998 (תיקוני חקיקה), התשנ"ח-1998, או לשנת 1999 בהתאם לסעיף זה;

"תקרת צריכה בסיסית כוללת במחיר מלא" - תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים;

"תקרת צריכה לקופת חולים במחיר מלא" - תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא לכל קופת חולים בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים, בתוספת של 1.25% בכל אחת מהשנים 1999 ו-2000, או בתוספת של שיעור אחר שקבעו שר הבריאות ושר האוצר לאותה קופה ביחס לכל בתי החולים או ביחס לבית חולים שנקבעה לו תוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי, הכל בצו לפי סעיף קטן (ג);

"תוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי" - שיעור הוספה לתקרת צריכה לקופה במחיר מלא, בשל מיטות אשפוז נוספות שאושרו לאותו בית חולים על פי כל דין ושיחול לגבי כל קופה בהתאם ליחס של שיעור התוספת לקופה שנקבע לה כמשמעה בסעיף קטן (ג);

"תקרת צריכה כוללת במחיר מלא" - תקרת הצריכה הבסיסית הכוללת במחיר מלא בתוספת ריאלית של 1.25% בכל אחת מהשנים 1999 ו-2000.

(ב) קופת חולים תשלם בעבור שירותים שצרכה בבית חולים ציבורי כללי בשנים 1999 ו-2000, כמפורט להלן:

(1) עד לתקרת הצריכה לקופת חולים במחיר מלא - לפי מחירי שירותי הבריאות;

(2) מעל לתקרת הצריכה לקופת חולים במחיר מלא - לפי מחצית מחירי שירותי הבריאות.

³⁶ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשנ"ח, עמ' 48.

³⁷ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192; התשנ"ח, עמ' 54.

(ג) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע בצו, בתוך ארבעים וחמישה ימים מתחילת שנת 1999 או מתחילת שנת 2000, את שיעור התוספת לענין תקרת הצריכה לקופה במחיר מלא לכל קופת חולים (בסעיף זה – שיעור התוספת לקופה), ושיעור זה יחול ביחס לצריכה של שירותי בריאות בידי אותה קופה בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים, וכן את שיעורי התוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי, ובלבד ששך כל הצריכה השנתית במחיר מלא של כל קופות החולים בכלל בתי החולים הציבוריים הכלליים לא יעלה על תקרת הצריכה השנתית הכוללת במחיר מלא; בקבעם את שיעור התוספות האמורות, ישקלו השרים, את אלה:

(1) בקביעת שיעור התוספת לקופה –

(א) שינויים שחלו במספר החברים המשוקלל של קופה;

(ב) אפיוני צריכה בפועל של שירותי בריאות או שירותי בריאות מסוימים של הקופה בכלל בתי החולים בשנים קודמות;

(2) בקביעת שיעור התוספת לבית חולים – במספר המיטות הנוספות שאושרו לבית החולים ובעיתוי הפעלתן;

לענין סעיף זה, "שיעור התוספת" – לרבות תוספת בשיעור שלילי.

(ד) צרכה קופת חולים מבית חולים ציבורי כללי, שירותים מעבר לתקרת הצריכה לקופת חולים במחיר מלא של אותה קופה באותו בית חולים – יהיו תשלומי קופת החולים לבית החולים כאמור בסעיף קטן (ב)2.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו ביחס לשירותים שצרכה קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי עד ליום כ"ב בטבת התש"ס (31 בדצמבר 2000).

פרק י': שונות

28. בחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976³⁸ –

(1) בסעיף 1. ההגדרות "משרד לתיור" ו"סוכנות נסיעות" – יימחקו, ובהגדרה "סיוור", הסיפה המתחילה במילים "ו"ארגון סיוור" – תימחק;

(2) בסעיף 2, פסקאות (3) ו-(4) – יימחקו;

(3) בסעיף 3(3), הסיפה המתחילה במילים "ולגבי סוכנות נסיעות ומשרד לתיור" – תימחק;

(4) סעיף 3א – בטל;

(5) בסעיף 4(א)2, במקום הסיפה המתחילה במילים "ובענין מומחה לנסיעות" יבוא "כהגדרתו בתקנות";

(6) סעיף 7 – בטל;

(7) בסעיף 13(א)1, המילים "על הוראות סעיף 7 או" – יימחקו.

29. בחוק רשות הנמלים והרכבות, התשכ"א-1961³⁹ –

(1) בסעיף 21 –

(א) כותרת הסעיף תהיה "תשלומים בעד שירותי הרשות";

תיקון חוק
שירותי תיירות
- מס' 3

תיקון חוק
רשות הנמלים
והרכבות
- מס' 9

³⁸ סי"ח התשל"ו, עמ' 228.
³⁹ סי"ח התשכ"א, עמ' 145.

(ב) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) שר התחבורה ושר האוצר רשאים, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע תשלומים או תשלומים מרביים שישתלמו לרשות או לאחרים בעד השימוש בנמלי הרשות ובמיתקנים שבהם, ובעד שירותים הניתנים בנמליה בין על ידיה ובין על ידי אחרים, וכן הוראות בדבר סדרי גבייתם, תשלומם וערכונם של תשלומים אלה:"

(ג) סעיף קטן (אא) וסעיף קטן (ב) – בטלים;

(ד) בסעיף קטן (ג), במקום "תעריפי האגרות" יבוא "התשלומים לפי סעיף קטן (א)";

(ה) בסעיף קטן (ד), במקום "תעריפי האגרות" יבוא "התשלומים לפי סעיף קטן (א)";

(ו) סעיף קטן (ה) – בטל;

(ז) בסעיף קטן (ו), במקום "אף אם לא נקבעה לאותו שירות אגרה בתקנות" יבוא "אף אם לא נקבע לאותו שירות תשלום לפי סעיף קטן (א)";

(2) בסעיף 28, במקום "תשלום או אגרה, המגיעים" יבוא "תשלום המגיע".

30. בחוק הבזק, התשמ"ב-1982⁴⁰, סעיף 50 – בטל.

תיקון חוק
הבזק – מס' 19

31. בחוק הגליל, התשמ"ח-1988⁴¹, בסעיף 2(ד1X), בטבלה, בטור "לייצור פטימים", בכל מקום, במקום "18%" יבוא "13%".

תיקון חוק
הגליל – מס' 8

32. בחוק פיצוי נפגעי אסון טבע, התשמ"ט-1989⁴² –

תיקון חוק
פיצוי נפגעי
אסון טבע –
מס' 3

(1) בסעיף 6, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) השרים רשאים לקבוע בצו נכסים או סוגי נכסים שחוק זה לא יחול עליהם, אם ראו כי קיים לגביהם הסדר חלופי נאות במסגרת ביטוח מסוג ובתנאים שקבעו:"

(2) אחרי סעיף 8 יבוא:

9. בתקופה שבין ט"ו בניסן התשנ"ט (1 באפריל 1999) ועד ט' בניסן הכספים (הוראת שעה) התשס"ד (31 במרס 2004), צו לפי סעיף 6(ב) יהא טעון אישור של ועדת הכספים של הכנסת."

33. בחוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995⁴³, בסעיף 23, הסימון "(א)" – יימחק, ובסופו יבוא "לרבות תקנות בדבר חובת תשלום של זכאים לייצוג, בסכומים או בשיעורים שיקבע בהסכמת שר האוצר".

תיקון חוק
הסנגוריה
הציבורית

⁴⁰ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

⁴¹ ס"ח התשמ"ח, עמ' 22.

⁴² ס"ח התשמ"ט, עמ' 20.

⁴³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 8.

תיקון חוק
הסיוע המשפטי

34. בחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972⁴⁴, בסעיף 7, בפסקה (3), בסופה יבוא "וכן חובת השתתפות עצמית של המבקשים בהוצאות מתן השירות המשפטי."

תיקון חוק
יום חינוך
ארוך ולימודי
העשרה

35. בחוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997⁴⁵, בסעיף 4, במקום "התשס"א" יבוא "התשס"ד".

תיקון חוק
עובדים זרים
(העסקה שלא
כדין)

36. בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991⁴⁶, אחרי סעיף 3 יבוא:
36א. (א) לא יינתן למעביד היתר להעסקת עובד זר על פי חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959⁴⁷, אלא אם כן רכש המעביד על חשבונו ערכת מגן לצורכי התגוננות אזרחית בעבור העובד, וצייד אותו לצרכים כאמור, לפי רשימה שעליה הורה שר הבטחון.

(ב) שר הבטחון, בהסכמת שר האוצר ושר העבודה והרווחה, רשאי לקבוע את כל אלה:

(1) התשלום, בעבור ערכות המגן;

(2) דרכי רכישת ערכות המגן, דרכי חלוקתן למעבידים לפי סעיף קטן (א) ומועדי החלוקה;

(3) דרכי החזקת ערכות המגן, הטיפול בהן וכן הדרכים והתנאים להחזרתן;

(4) המועד והנסיבות שבהם יש לשאת את ערכות המגן, להתקינן או להשתמש בהן בכל דרך אחרת.

(ג) מעביד אשר עבר על הוראות סעיף זה ועל התקנות לפיו, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או מאסר שישה חודשים."

תיקון חוק
הדירור הציבורי
(זכויות רכישה)

37. בחוק הדירור הציבורי (זכויות רכישה), התשנ"ט-1998⁴⁸, בסופו יבוא:

21. תחילתו של חוק זה ביום ר' בטבת התשס"א (1 בינואר 2001).

פרק י"א: תחילה, תחולה, הוראות מעבר ותשריר

תחילה ותחולה

38. תחילתו של חוק זה ביום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999) (להלן – יום התחילה) ואולם –

(1) בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995 –

(א) תחילתו של סעיף 33(ב), כנוסחו בסעיף 20(2) לחוק זה, ביום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000);

(ב) תחילתו של סעיף 164, כנוסחו בסעיף 20(3), לחוק זה, ביום ט"ו בשבט התשנ"ט (1 בפברואר 1999);

⁴⁴ ס"ח התשל"ב, עמ' 95.

⁴⁵ ס"ח התשנ"ז, עמ' 204.

⁴⁶ ס"ח התשנ"א, עמ' 112.

⁴⁷ ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

⁴⁸ ס"ח התשנ"ט, עמ' 2.

(ג) תחילתו של סעיף 167(ב) כנוסחו בסעיף 20(4) לחוק זה, ביום ט"ו בשבט התשנ"ט (1 בפברואר 1999), והוא יחול על מי שהתאריך הקובע כהגדרתו בסעיף 158, חל לגביו ביום האמור ואילך;

(ד) תחילתו של סעיף 378(א), כנוסחו בסעיף 20(5), ביום ה' בשבט התשנ"ח (1 בפברואר 1998), והוא יחול על גמלה המשתלמת בעד היום האמור ואילך;

(2) סעיף 3א לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980, כנוסחו בסעיף 22 לחוק זה, יחול על גמלה המשתלמת בעד תקופה שמיום ט"ו בשבט התשנ"ט (1 בפברואר 1999) ואילך;

(3) תחילתו של סעיף 3א לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, כנוסחו בסעיף 24(2) לחוק זה, ביום ט"ו בניסן התשנ"ט (1 באפריל 1999), והוא יחול על בקשה לקביעת תושבות שהוגשה למוסד ביום האמור ואילך;

(4) בחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976 -

(א) תחילתם של סעיפים 1 עד 3א, כנוסחם לפי פסקאות (1) עד (4) לסעיף 28 לחוק זה, לענין סוכנויות לנסיעות ומשרדים לתיור תהיה ביום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002); הוראות חוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976, והתקנות לפיהם, כנוסחם ערב פרסומו של חוק זה, ימשיכו לחול עליהם עד המועד האמור;

(ב) תחילתו של סעיף 4(א2), כנוסחו בסעיף 28(5) לחוק זה -

(1) לענין ביטול סמכותו של שר התיירות לקבוע בתקנות הסדרים בענין הכשרה וכשירות של פקיד מורשה ופקיד מאושר תהיה ביום כ"א בתשרי התש"ס (1 באוקטובר 1999);

(2) לענין ביטול סמכותו של שר התיירות לקבוע בתקנות הסדרים בענין הכשרה וכשירות של מומחה לנסיעות ומומחה להסעת תיירים תהיה ביום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002);

(5) תחילתו של סעיף 30 ביום י"ז בסיון התשנ"ט (1 ביוני 1999).

39. ניתן בזה תוקף לחוק הנזכר בסעיף 20(3) כנוסחו כמתוקן בחוק זה, החל ביום התחילה.

40. מי שהתאריך הקובע כהגדרתו בסעיף 158 לחוק הביטוח הלאומי חל לגביו לפני ט"ו בשבט התשנ"ט (1 בפברואר 1999), לא יעלה סכום דמי האבטלה ליום המשתלם לו, על הסכום האמור בסעיף 167(ב2)(1) לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 20(4) לחוק זה, בעד כל יום תשלום שחל במועד האמור ואילך.

41. (א) מגיש הבקשה כאמור בסעיף 3א(א) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, כנוסחו בסעיף 24(2) לחוק זה, לא יהיה זכאי לתשלום לפי הוראות סעיף 3א(ה) לחוק האמור, בעד תקופה שקרמה ליום התחילה.

(ב) קופת חולים תחוב בתשלום למד"א, בהתאם להסדרים שביניהם, בעד פינוי מבוטח ממבוטחיה בניידת טיפול נמרץ, שנעשה ערב כניסתו לתוקף של סעיף 16(א)4 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן - חוק ביטוח בריאות), כנוסחו בסעיף 24(5) לחוק זה.

בנימין נתניהו
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה